

Nr 160

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående statstjänstemännens sjuklöne- och semesterförmåner m. m.; given Stockholms slott den 29 mars 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag, föreslå riksdagen att
dels antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § statens löneförordning den 31 maj 1957 (nr 228),
dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sigurd Lindholm

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen framlägges förslag till vissa ändringar i de sjuklöne- och semesterförmåner, som i de statliga avlöningsreglementena m. m. tillerkännes statstjänstemännen och med dem jämställda befattningshavare i statsunderstödd verksamhet. Förslagen, som grundar sig på överenskommelse med statstjänstemännens huvudorganisationer, innebär bl. a. att tjänstemans rätt att vid tjänstledighet för sjukdom åtnjuta oavkortad lön under visst antal dagar bortfaller. I stället skall lön med A-avdrag utgå under hela sjukperioden. De nuvarande A- och B-avdragen föreslås skola minskas, vilket medför behov av ändring i statens löneförordning. För tjänstemän med rätt till sjuklön sker s. k. arbetsgivarinträde enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring. Vidare föreslås vissa förbättringar av semesterförmånerna för statstjänstemännen m. fl. Slutligen föreslås inrättandet av ett statligt personalvårdsorgan.

Förslag
till
förordning om ändrad lydelse av 3 § statens löneförordning den
31 maj 1957 (nr 228)

Härigenom förordnas, att 3 § statens löneförordning den 31 maj 1957 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

3 §.

Grundlönetabeller

Tabell till löneplan A, ortsgrupp 3

Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor	Övertidsersättning för timme vid arbete å	
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor		enkel övertid, kronor	kvalificerad övertid, kronor
1	521	18.60	17.95	17.35	16.80	1.40	4.15	5.55
2	548	19.55	18.90	18.25	17.70	1.45	4.40	5.85
3	577	20.60	19.90	19.25	18.60	1.55	4.60	6.15
4	608	21.70	20.95	20.25	19.60	1.60	4.85	6.50
5	640	22.85	22.05	21.35	20.65	1.70	5.10	6.85
6	674	24.05	23.25	22.45	21.75	1.80	5.40	7.20
7	710	25.35	24.50	23.65	22.90	1.90	5.70	7.55
8	747	26.70	25.75	24.90	24.10	2.00	6.00	7.95
9	787	28.10	27.15	26.25	25.40	2.10	6.30	8.40
10	829	29.60	28.60	27.65	26.75	2.20	6.65	8.85
11	873	31.20	30.10	29.10	28.15	2.35	7.00	9.30
12	924	33.00	31.85	30.80	29.80	2.45	7.40	9.85
13	977	34.90	33.70	32.55	31.50	2.95	7.80	10.40
14	1 035	36.95	35.70	34.50	33.40	3.10	8.30	11.05
15	1 095	39.10	37.75	36.50	35.30	3.30	8.75	11.70
16	1 159	41.40	39.95	38.65	37.40	3.50	9.25	12.35
17	1 227	43.80	42.30	40.90	39.60	3.70	9.80	13.10
18	1 298	46.35	44.75	43.25	41.85	3.90	10.40	13.85
19	1 374	49.05	47.40	45.80	44.30	4.10	11.00	14.65
20	1 454	51.95	50.15	48.45	46.90	4.35	11.65	15.50
21	1 538	54.95	53.05	51.25	49.60	4.60		
22	1 628	58.15	56.15	54.25	52.50	4.90		
23	1 723	61.55	59.40	57.45	55.60	5.15		
24	1 823	65.10	62.85	60.75	58.80	6.10		
25	1 928	68.85	66.50	64.25	62.20	6.45		
26	2 040	72.85	70.35	68.00	65.80	6.80		
27	2 159	77.10	74.45	71.95	69.65	7.20		
28	2 285	81.60	78.80	76.15	73.70	7.60		
29	2 416	86.30	83.30	80.55	77.95	8.05		
30	2 556	91.30	88.15	85.20	82.45	8.50		

Tabell till löneplan A, ortsgrupp 4

Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor	Övertidsersättning för timme vid arbete å	
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor		enkel övertid, kronor	kvalificerad övertid, kronor
1	554	19.80	19.10	18.45	17.85	1.50	4.45	5.90
2	583	20.80	20.10	19.45	18.80	1.55	4.65	6.20
3	614	21.95	21.15	20.45	19.80	1.65	4.90	6.55
4	646	23.05	22.30	21.55	20.85	1.70	5.15	6.90
5	679	24.25	23.40	22.65	21.90	1.80	5.45	7.25
6	715	25.55	24.65	23.85	23.05	1.90	5.70	7.65
7	755	26.95	26.05	25.15	24.35	2.00	6.05	8.05
8	794	28.35	27.40	26.45	25.60	2.10	6.35	8.45
9	835	29.80	28.80	27.85	26.95	2.25	6.70	8.90
10	881	31.45	30.40	29.35	28.40	2.35	7.05	9.40
11	927	33.10	31.95	30.90	29.90	2.45	7.40	9.90
12	978	34.95	33.70	32.60	31.55	2.60	7.80	10.45
13	1 033	36.90	35.60	34.45	33.30	3.10	8.25	11.00
14	1 090	38.95	37.60	36.35	35.15	3.25	8.70	11.65
15	1 150	41.05	39.65	38.35	37.10	3.45	9.20	12.25
16	1 215	43.40	41.90	40.50	39.20	3.65	9.70	12.95
17	1 282	45.80	44.20	42.75	41.35	3.85	10.25	13.65
18	1 354	48.35	46.70	45.15	43.70	4.05	10.85	14.45
19	1 428	51.00	49.25	47.60	46.05	4.30	11.40	15.25
20	1 507	53.80	51.95	50.25	48.60	4.50	12.05	16.05
21	1 591	56.80	54.85	53.05	51.30	4.75		
22	1 679	59.95	57.90	55.95	54.15	5.05		
23	1 773	63.30	61.15	59.10	57.20	5.30		
24	1 871	66.80	64.50	62.35	60.35	6.25		
25	1 975	70.55	68.10	65.85	63.70	6.60		
26	2 085	74.45	71.90	69.50	67.25	6.95		
27	2 200	78.55	75.85	73.35	70.95	7.35		
28	2 322	82.95	80.05	77.40	74.90	7.75		
29	2 450	87.50	84.50	81.65	79.05	8.15		
30	2 586	92.35	89.15	86.20	83.40	8.60		

Tabell till löneplan A, ortsgrupp 5

Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor	Övertidersättning för timme vid arbete å	
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor		enkel övertid, kronor	kvalificerad övertid, kronor
1	585	20.90	20.15	19.50	18.85	1.55	4.70	6.25
2	616	22.00	21.25	20.55	19.85	1.65	4.95	6.55
3	649	23.20	22.40	21.65	20.95	1.75	5.20	6.90
4	684	24.45	23.60	22.80	22.05	1.80	5.45	7.30
5	719	25.70	24.80	23.95	23.20	1.90	5.75	7.65
6	757	27.05	26.10	25.25	24.40	2.00	6.05	8.05
7	798	28.50	27.50	26.60	25.75	2.15	6.40	8.50
8	840	30.00	28.95	28.00	27.10	2.25	6.70	8.95
9	885	31.60	30.50	29.50	28.55	2.35	7.10	9.45
10	932	33.30	32.15	31.05	30.05	2.50	7.45	9.95
11	981	35.05	33.85	32.70	31.65	2.60	7.85	10.45
12	1 033	36.90	35.60	34.45	33.30	2.75	8.25	11.00
13	1 087	38.80	37.50	36.25	35.05	3.25	8.70	11.60
14	1 145	40.90	39.50	38.15	36.95	3.45	9.15	12.20
15	1 205	43.05	41.55	40.15	38.85	3.60	9.65	12.85
16	1 270	45.35	43.80	42.35	40.95	3.80	10.15	13.55
17	1 337	47.75	46.10	44.55	43.15	4.00	10.70	14.25
18	1 408	50.30	48.55	46.95	45.40	4.25	11.25	15.00
19	1 483	52.95	51.15	49.45	47.85	4.45	11.85	15.80
20	1 561	55.75	53.85	52.05	50.35	4.70	12.50	16.65
21	1 644	58.70	56.70	54.80	53.05	4.95		
22	1 731	61.80	59.70	57.70	55.85	5.20		
23	1 823	65.10	62.85	60.75	58.80	5.45		
24	1 919	68.55	66.15	63.95	61.90	6.40		
25	2 021	72.20	69.70	67.35	65.20	6.75		
26	2 128	76.00	73.40	70.95	68.65	7.10		
27	2 241	80.05	77.30	74.70	72.30	7.45		
28	2 360	84.30	81.40	78.65	76.15	7.85		
29	2 485	88.75	85.70	82.85	80.15	8.30		
30	2 616	93.45	90.20	87.20	84.40	8.70		

Tabell till löneplan B

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	2 893	103.30	99.75	96.45	93.30	10.60
2	3 038	108.50	104.75	101.25	98.00	11.15
3	3 190	113.95	110.00	106.35	102.90	11.70
4	3 350	119.65	115.50	111.65	108.05	12.30
5	3 551	126.80	122.45	118.35	114.55	13.00
6	3 799	135.70	131.00	126.65	122.55	13.95
7	4 104	146.55	141.50	136.80	132.40	15.05
8	4 473	159.75	154.25	149.10	144.30	16.40
9	4 921	175.75	169.70	164.05	158.75	18.05
10	5 461	195.05	188.30	182.05	176.15	20.05

Tabell till löneplan C, lönegrupp I

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 491	53.25	51.40	49.70	48.10	4.95
2	1 565	55.90	53.95	52.15	50.50	5.20
3	1 644	58.70	56.70	54.80	53.05	5.50
4	1 726	61.65	59.50	57.55	55.70	5.75

Tabell till löneplan C, lönegrupp II

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 644	58.70	56.70	54.80	53.05	5.50
2	1 726	61.65	59.50	57.55	55.70	5.75
3	1 813	64.75	62.50	60.45	58.50	6.05
4	1 904	68.00	65.65	63.45	61.40	6.35

Tabell till löneplan C, lönegrupp III

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 813	64.75	62.50	60.45	58.50	6.05
2	1 904	68.00	65.65	63.45	61.40	6.35
3	1 998	71.35	68.90	66.60	64.45	6.65
4	2 098	74.95	72.35	69.95	67.70	7.00

Tabell till löneplan C, lönegrupp IV

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 998	71.35	68.90	66.60	64.45	6.65
2	2 098	74.95	72.35	69.95	67.70	7.00
3	2 204	78.70	76.00	73.45	71.10	7.35
4	2 314	82.65	79.80	77.15	74.65	7.70

Tabell till löneplan C, lönegrupp V

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	2 204	78.70	76.00	73.45	71.10	7.35
2	2 314	82.65	79.80	77.15	74.65	7.70
3	2 429	86.75	83.75	80.95	78.35	8.10
4	2 551	91.10	87.95	85.05	82.30	8.50

Tabell till löneplan D, lönegrupp I

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 102	39.35	38.00	36.75	35.55	3.70
2	1 157	41.30	39.90	38.55	37.30	3.85
3	1 215	43.40	41.90	40.50	39.20	4.05
4	1 275	45.55	43.95	42.50	41.15	4.25

Tabell till löneplan D, lönegrupp II

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 215	43.40	41.90	40.50	39.20	4.05
2	1 275	45.55	43.95	42.50	41.15	4.25
3	1 338	47.80	46.15	44.60	43.15	4.45
4	1 406	50.20	48.50	46.85	45.35	4.70

Tabell till löneplan D, lönegrupp III

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 338	47.80	46.15	44.60	43.15	4.45
2	1 406	50.20	48.50	46.85	45.35	4.70
3	1 476	52.70	50.90	49.20	47.60	4.90
4	1 550	55.35	53.45	51.65	50.00	5.15

Tabell till löneplan D, lönegrupp IV

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 476	52.70	50.90	49.20	47.60	4.90
2	1 550	55.35	53.45	51.65	50.00	5.15
3	1 628	58.15	56.15	54.25	52.50	5.45
4	1 709	61.05	58.95	56.95	55.15	5.70

Tabell till löneplan D, lönegrupp V

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	1 628	58.15	56.15	54.25	52.50	5.45
2	1 709	61.05	58.95	56.95	55.15	5.70
3	1 794	64.05	61.85	59.80	57.85	6.00
4	1 885	67.30	65.00	62.85	60.80	6.30

Tabell till löneplan E, avdelning A

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	275	9.80	9.50	9.15	8.85	0.75
2	302	10.80	10.40	10.05	9.75	0.80
3	326	11.65	11.25	10.85	10.50	0.85
4	354	12.65	12.20	11.80	11.40	0.95
5	379	13.55	13.05	12.65	12.25	1.00
6	414	14.80	14.30	13.80	13.35	1.10
7	447	15.95	15.40	14.90	14.40	1.20

Tabell till löneplan E, avdelning B, ortsgrupp 3

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	378	13.50	13.05	12.60	12.20	1.00
2	403	14.40	13.90	13.45	13.00	1.10
3	429	15.30	14.80	14.30	13.85	1.15
4	455	16.25	15.70	15.15	14.70	1.20
5	481	17.20	16.60	16.05	15.50	1.30
6	514	18.35	17.70	17.15	16.60	1.35
7	549	19.60	18.95	18.30	17.70	1.45

Tabell till löneplan E, avdelning B, ortsgrupp 4

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	403	14.40	13.90	13.45	13.00	1.10
2	429	15.30	14.80	14.30	13.85	1.15
3	454	16.20	15.65	15.15	14.65	1.20
4	479	17.10	16.50	15.95	15.45	1.30
5	505	18.05	17.40	16.85	16.30	1.35
6	539	19.25	18.60	17.95	17.40	1.45
7	575	20.55	19.85	19.15	18.55	1.55

Tabell till löneplan E, avdelning B, ortsgrupp 5

Löneklass nr	Månadslön, kronor	Daglön i kalendermånad om				A-avdrag för dag, kronor
		28 dagar, kronor	29 dagar, kronor	30 dagar, kronor	31 dagar, kronor	
1	428	15.30	14.75	14.25	13.80	1.15
2	454	16.20	15.65	15.15	14.65	1.20
3	479	17.10	16.50	15.95	15.45	1.30
4	506	18.05	17.45	16.85	16.30	1.35
5	531	18.95	18.30	17.70	17.15	1.40
6	565	20.20	19.50	18.85	18.25	1.50
7	598	21.35	20.60	19.95	19.30	1.60

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 mars
1963.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för civildepartementet, statsrådet Lindholm, fråga om *statstjänstemännens sjuklöne- och semesterförmåner m. m.* samt anför därvid följande.

Inledning

I prop. 1962: 169 angående statstjänstemännens löner under åren 1962 och 1963 m. m. anmälde jag, att ett bifall till det förslag till lag om allmän försäkring, som framlagts i prop. 1962: 90, skulle medföra behov av ändringar i de bestämmelser, som reglerade samordningen av sjukpenning enligt lagen om allmän sjukförsäkring och moderskapspenning enligt lagen om moderskapshjälp med motsvarande förmåner enligt avlöningsbestämmelser utfärdade av Kungl. Maj:t. Sistnämnda bestämmelser skulle dessutom behöva kompletteras med föreskrifter, som reglerade sammanträffandet mellan förtidspension enligt den allmänna försäkringen och lön från myndigheten. Jag nämnde samtidigt, att vissa ändringar, som vidtagits i skattelagstiftningen, i och för sig kunde föranleda nya beräkningar av bl. a. de avdrag — sjukpenningavdrag och havandeskapsavdrag — genom vilka förenämnda samordning med försäkringsförmånerna reglerades. I anslutning härtill anmäldes, att frågan om ändringar fr. o. m. den 1 januari 1963 av bestämmelserna om sjuklön och lön vid ledighet för havandeskap eller barns-börd för statstjänstemän och tjänstemän i statsunderstödd verksamhet varit föremål för överläggningar i samband med de förhandlingar, som föregått den i propositionen redovisade överenskommelsen om statstjänstemännens löner under åren 1962 och 1963 m. m. Parterna hade emellertid med hänsyn till den korta tid som stått till förfogande för genomgång av frågan förut-satt, att denna skulle kunna upptagas till särskilda överläggningar vid senare tidpunkt. Jag utgick härvid från att dessa överläggningar skulle kunna avslutas inom sådan tid att de ändrade bestämmelserna om sjuklön och havandeskapslön skulle kunna utfärdas i god tid före ikraftträdandet av lagen om allmän försäkring. I anledning härav hemställde jag, att Kungl. Maj:t

måtte utverka riksdagens bemyndigande att meddela de föreskrifter och vidtaga de åtgärder i övrigt, som erfordrades för genomförande av ändringar i systemet för samordning mellan lön och förmåner enligt sociallagstiftning.

Riksdagen lämnade Kungl. Maj:t det begärda bemyndigandet (SU 152, rskr 341).

Vid anmälan av för flera huvudtitlar gemensamma frågor i årets statsverksproposition (bil. 2, p. 5) meddelade jag, att i enlighet med vad som förutsattes vid nyssnämnda förhandlingar överläggningar med representanter för statstjänstemännens huvudorganisationer beträffande de statsanställdas m. fl. löneförmåner vid tjänstledighet för sjukdom och havandeskap ägt rum under senare hälften av 1962 men att överläggningarna ännu icke var avslutade. Jag anmälde vidare att i avvaktan på resultatet av dessa överläggningar endast sådana ändringar vidtagits i statens allmänna avlöningsreglemente och andra av Kungl. Maj:t utfärdade avlöningsförfattningar, som var betingade av ikraftträdandet den 1 januari 1963 av lagen om allmän försäkring.

Vid nämnda överläggningar, som förts inom en särskilt tillsatt arbetsgrupp bestående av representanter för civildepartementet och för statstjänstemännens huvudorganisationer, har det befunnits erforderligt att vidga ämnesområdet för överläggningarna från att enbart avse samordningen av sjuklön och havandeskapslön med förmånerna från den allmänna försäkringen till att även omfatta frågan om sjuklönesystemets principiella uppbyggnad. Detta har i sin tur medfört, att även frågan om de statsanställdas semesterförmåner befunnits böra tagas upp till behandling. Sedan gammalt föreligger nämligen ett samband mellan semesterförmånerna och förmånen att vid sjukledighet uppbära oavkortad lön under ett visst antal dagar. Semesterfrågan har aktualiserats jämväl genom det förslag till förlängning av den lagstadgade semestern från tre till fyra veckor, som framlagts av 1960 års semesterkommitté (SOU 1962: 44) och varom proposition avlätits till årets riksdag (prop. 1963: 68).

Sedan de med en övergång till nytt sjuklönesystem förenade problemen m. m. genomgått inom nämnda arbetsgrupp, har frågan om ändringar i de statsanställdas m. fl. löneförmåner vid tjänstledighet för sjukdom och havandeskap ävensom i deras semesterförmåner varit förmål för förhandlingar med statstjänstemännens huvudorganisationer. Därvid har — under förbehåll för Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande — den 28 mars 1963 träffats en överenskommelse i de frågor som här berörts. De förslag till ändringar i avlöningsförmånerna, som innefattas i överenskommelsen, har intagits i bilaga till densamma. Nämnda bilaga torde få fogas såsom *bilaga* till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Innan jag övergår till att närmare behandla den träffade överenskommelsen, torde jag få lämna en redogörelse för de i statens allmänna avlöningsreglemente (Saar) intagna bestämmelserna om statstjänstemännens sjuklöne- och semesterförmåner m. m. Motsvarande bestämmelser återfinnes i övriga av Kungl. Maj:t utfärdade avlöningsreglementen m. m.

Gällande bestämmelser

Tjänstemän underkastade Saar är i fråga om löneförmåner vid tjänstledighet, rätt till semester samt rätt till ersättning av statsmedel för sjukvårdskostnader fördelade på tre avdragsgrupper. Till *grupp 1* hänföres aspiranter och extra tjänstemän med mindre än 6 anställningsmånader, till *grupp 2* dylika tjänstemän med minst 6 men mindre än 36 anställningsmånader och till *grupp 3* övriga tjänstemän.

Lön vid tjänstledighet för sjukdom och havandeskap. *Tjänsteman tillhörande avdragsgrupp 3* är enligt 28 § I punkt 6 b) och c) Saar vid tjänstledighet för sjukdom utan tidsbegränsning berättigad till oavkortad lön, i förekommande fall lön med allenast sjukpenning- eller yrkesskadeavdrag, i följande fall, nämligen då tjänstledigheten är föranledd av

1) kroppsskada, som ådragits under tjänsteutövning och som av vederbörande centrala myndighet bedömts vara orsakad av ett uppenbart olycksfall,

2) arbetsoförmåga föranledd av våld eller misshandel, som han blivit utsatt för på grund av tjänsten,

3) sådan i tjänsten ådragen sjukdom, som enligt epidemilagen eller epizootilagen skall anmälas till vederbörande myndighet,

4) vissa i reglementet närmare definierade klimatsjukdomar eller

5) yrkesskada, såvitt avser tiden efter utgången av den i 11 § yrkesskade-försäkringslagen angivna samordningstiden.

Är arbetsoförmågan föranledd av annan sjukdom eller skada än nyss nämnts, utgår enligt 28 § I punkt 6 a) Saar oavkortad lön, i förekommande fall lön med allenast sjukpenningavdrag, under följande antal dagar för kalenderår, nämligen

25 för tjänsteman i någon av lönegraderna A 1—9,

20 för tjänsteman i någon av lönegraderna A 10—20 och

10 för tjänsteman i lönegrad A 21 eller högre lönegrad.

För varje ytterligare tjänstledighetsdag skall tjänstemannen vidkännas A-avdrag. Detta avdrag, som är löneklassanknutet, motsvarar i löneklass 1 på löneplan A ca 13 procent av daglönen för löneklassen och ökar sedan successivt till ca 27 procent av daglönen för de högsta löneklasserna på löneplan B.

Enligt de i 27 § Saar meddelade särskilda bestämmelserna för lots- och fyrstaten skall för ordinarie eller extra ordinarie lots, lotsförman eller överlots tillämpas det A-avdrag, som gäller för den löneklass, vars nummer med två enheter understiger numret för den löneklass efter vilken lönen utgår. Anledningen till att ett lägre A-avdrag tillämpas är att nämnda tjänstemän vid tjänstledighet med A-avdrag icke äger rätt till lotslottersättning (jfr prop. 1952: 134).

För vissa grupper av tjänstemän gäller särskilda regler i fråga om sjuklön i fall som avses i 28 § I punkt 6 a) Saar. Sålunda skall tjänsteman, som

har mer än 45 dagars årlig ferietid eller åtnjuter läsårsdaglön, vidkännas A-avdrag redan från första sjukledighetsdagen. För beställningshavare med lön enligt löneplan E utgör antalet dagar med oavkortad lön, i förekommande fall lön med sjukpenningavdrag, 45. Enligt för lots- och fyrstaten meddelade bestämmelser äger å fyrskepp anställd tjänsteman tillhörande avdragsgrupp 3 åtnjuta oavkortad lön, i förekommande fall lön med sjukpenningavdrag, under högst det antal dagar av ett och samma kalenderår, varmed hans antal semesterdagar understiger 55, dock under minst 10 och högst 25 dagar.

Vid tjänstledighet för havandeskap eller barnsbörd är tjänsteman i avdragsgrupp 3 fr. o. m. den 1 januari 1963 berättigad uppbära lön med A-avdrag jämte havandeskapsavdrag under 180 dagar, dock tidigast fr. o. m. 60:e dagen före den beräknade tidpunkten för nedkomsten och längst t. o. m. 180:e dagen efter nedkomsten.

Tjänsteman tillhörande avdragsgrupp 2 äger vid sjukdom eller förlust av arbetsförmågan i fall som avses i 28 § I punkt b) och c) Saar utan tidsbegränsning åtnjuta oavkortad lön, i förekommande fall lön med allenast sjukpenning- eller yrkesskadeavdrag. Vid tjänstledighet för sjukdom i andra fall är rätten till sjuklön begränsad till högst 180 dagar av ett och samma kalenderår eller, vid sjukdom som fortgår över årsskifte, till högst 180 dagar i en följd. För tid därutöver skall tjänstemannen avstå hela lönen. Under förenämnda 180 dagar äger tjänstemannen erhålla lön med B-avdrag. Detta avdrag är dubbelt så stort som A-avdraget.

I fråga om lön vid tjänstledighet för havandeskap eller barnsbörd gäller samma bestämmelser som för tjänsteman tillhörande avdragsgrupp 3, dock tillämpas B-avdrag i stället för A-avdrag.

Vid tjänstledighet på grund av sjukdom, havandeskap eller barnsbörd skall *tjänsteman tillhörande avdragsgrupp 1* vidkännas C-avdrag på lönen, d. v. s. avstå hela lönen. Är han under dylik ledighet berättigad till sjukpenning enligt lagen om allmän försäkring, äger han liksom övriga försäkrade utfå sjukpenningen från försäkringskassan. Vid tjänstledighet på grund av yrkesskada är tjänstemannen berättigad utfå sjukpenning enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. Denna utbetalas, såvitt gäller tjänstemän vid statens affärsdrivande verk, av anställningsmyndigheten och eljest av riks-försäkringsverket.

Samordningen mellan den sjuklön, som enligt förut redovisade bestämmelser utgår till tjänsteman i avdragsgrupp 2 eller 3, och den sjukpenning tjänstemannen enligt lagen om allmän försäkring äger utfå från allmän försäkringskassa vid sjukdom innebär, att tjänstemannen för dag, då han är berättigad till sjukpenning, får vidkännas ett särskilt avdrag, sjukpenning-avdrag. Detta avdrag är beräknat så, att det skall motsvara den utgående sjukpenningen jämte värdet av den skattefrihet, som gäller för denna. En motsvarande samordning sker mellan lönen vid tjänstledighet för havandeskap och den under sådan ledighet utgående tilläggssjukpenningen från försäkringskassan. Då sistnämnda sjukpenning i regel är 5 kronor lägre än den

sjukpenning, som utgår vid sjukdom, är havandeskapsavdraget 5 kronor lägre än motsvarande sjukpenningavdrag. Gällande sjukpenning- och havandeskapsavdrag finnes intagna i kungörelsen den 7 december 1962 (nr 639) om ändring i kungörelsen den 3 december 1954 (nr 805) om särskilda löneavdrag för vissa statsanställda m. fl.

I prop. 1954: 217 har närmare redovisats grunderna för sjukpenningavdragens beräkning. Vid beräkningen av sjukpenningavdragen har vissa antaganden och schematiseringar måst tillgripas. Således har beräkningarna grundats på ett genomsnittstal för den kommunala utdebiteringen och en antagen civilståndsfördelning mellan tjänstemän i samma inkomstläge. Vidare har beräkningarna grundats på den marginals katt, som med utgångspunkt i de gjorda antagandena gäller för tjänstemannen vid full årslön. Vid längre tids sjukledighet reduceras årsinkomsten kraftigt på grund av de gjorda sjukpenningavdragen, vilket innebär att den beskattningsbara inkomsten och därmed i många fall även marginals katten blir betydligt lägre än den som legat till grund för uträkningen av det tillämpliga sjukpenningavdraget. Denna schablonberäkning av sjukpenningavdragen har givetvis medfört vissa ojämnheter tjänstemännen emellan såvitt gäller utfallet av det nuvarande samordningssystemet. Ensamstående ävensom sambeskattade gifta överkompenseras i de flesta fall, medan icke sambeskattade gifta utan barn under 16 år underkompenseras. För flertalet tjänstemän uppkommer vidare betydande underkompensation vid längre tids sjukledighet.

I fråga om lönetillägg, som är förenade med tjänsten eller tjänstgöringen, gäller i regel att det ankommer på Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, på vederbörande myndighet att besluta hur med förmånen skall förfaras vid semester och tjänstledighet.

Beträffande vissa tillägg har emellertid härutinnan meddelats föreskrifter i reglementet. I de i 33 § Saar meddelade särskilda bestämmelserna för bl. a. utrikesdepartementets tjänstemän stadgas sålunda beträffande det i punkten 3 omförmälda hemmatillägget, att detsamma skall avstås då tjänstemannen vidkännes C-avdrag å lönen. Motsvarande gäller i fråga om de enligt 34 § Saar utgående kallorts-, enslighets- och finskspråktilläggen. Beträffande de i 35 § 3 mom. Saar upptagna lönetilläggen för flygtjänstgöring vid flygvapnet föreskrives under punkten 6 av de för försvaret meddelade särskilda bestämmelserna att elevtillägg, flygtillägg och flyglärartillägg skall utgå även under semester och, under högst 2 år i följd, vid tjänstledighet med bibehållande av hela lönen eller del därav, dock att desamma under tjänstledighet, som medför A- eller B-avdrag enligt 28 § Saar, skall minskas, vid A-avdrag med 1/120 och vid B-avdrag med 1/60 för dag räknat. Beträffande slutligen de i 37 § Saar avsedda tilläggen avlöningsförstärkningar, befattningsarvoden, ställföreträdararvoden samt arvoden för särskilda uppdrag eller särskild tjänstgöring skall det — där ej annat följer av bestämmelser som meddelats av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut — bero på beslut av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av vederbörande myndighet i vad mån i paragrafen avsedd förmån må tillgodonjutas för tid, varunder tjänstemannen åtnjuter tjänstledighet.

Beträffande löneförmåner vid tjänstledighet på grund av yrkesskada efter utgången av den i 11 § yrkesskadeförsäkringslagen angivna samordningstiden torde här endast få nämnas att tjänsteman tillhörande avdragsgrupp 2 eller 3 enligt 28 § I punkt 6 c) Saar skall vidkännas yrkesskadeavdrag på lönen. Detta avdrag har införts för att eliminera den överkompensation, som eljest skulle uppkomma genom att lönen är skattefri till ett belopp motsvarande den sjukpenning, vartill rätt föreligger enligt yrkesskadeförsäkringslagen. Nu tillämpliga yrkesskadeavdrag är intagna i nyssnämnda kungörelse, nr 639.

Semester. Enligt 29 § Saar äger tjänsteman i avdragsgrupp 3 rätt att t. o. m. det kalenderår, varunder han fyller 39 år, erhålla semester under följande antal dagar för helt år räknat (årssemester), nämligen 20 dagar för tjänsteman i någon av lönegraderna A 1—9 och E 1, 25 dagar för tjänsteman i någon av lönegraderna A 10—20 och 35 dagar för tjänsteman i någon av övriga lönegrader. Fr. o. m. det kalenderår, varunder tjänstemannen fyller 40 år, ökas antalet semesterdagar med 10 och kommer sålunda att utgöra respektive 30, 35 och 45 dagar. Tillhör tjänsteman avdragsgrupp 1 eller 2 utgör årssemesteren, oavsett lönegrad och ålder, 20 dagar.

För vissa personalgrupper kan en förlängning av eljest gällande årssemester ske. Sålunda gäller, att Kungl. Maj:t eller myndighet, som därtill erhållit Kungl. Maj:ts uppdrag, äger förlänga årssemesteren för tjänsteman med radiologiskt arbete intill 42 dagar eller under vissa förutsättningar intill 90 dagar. För tjänstemän med stationering utomlands må årssemesteren i förekommande fall förlängas till 30 dagar samt såvitt gäller tjänstemän vid utrikesförvaltningen till 40, 45 eller 60 dagar med viss fördelning efter lönegradstillhörigheten. Rektor i högst lönegrad A 20 vid grundskola eller folkskola är vidare enligt de i 29 § Saar meddelade särskilda bestämmelserna för bl. a. skolor och lärarutbildningsanstalter berättigad till 35 dagars årssemester t. o. m. det år han fyller 39 år och till 45 dagar för tid därefter.

Enligt de i 29 § Saar meddelade särskilda bestämmelserna för lots- och fyrstaten gäller speciella semesterbestämmelser för tjänstemän anställda å fyrskepp. Semesterrätten för dylik tjänsteman bestäms med hänsyn till den tid av kalenderåret, varunder vederbörande fyrskepp beräknas vara påmönstrat, och utgör, om han tillhör avdragsgrupp 1 eller 2, 12 dagar med tillägg av 4 dagar för varje hel mångfald av 14, varmed antalet påmönstringsdagar beräknas överstiga 150, samt, om han tillhör avdragsgrupp 3, 15 dagar med tillägg av 5 dagar för varje hel mångfald av 14, varmed antalet påmönstringsdagar beräknas överstiga 150. Detta innebär, att om fyrskeppet är påmönstrat hela året, semesterrätten maximalt omfattar 72 dagar för tjänsteman i avdragsgrupp 1 eller 2 och 90 dagar för tjänsteman i avdragsgrupp 3.

Förhandlingsöverenskommelsen

Avdragsgrupper. Enligt den träffade överenskommelsen skall antalet avdragsgrupper minskas till två. Inplacering i den nya avdragsgruppen 2 kommer att i fråga om lön vid tjänstledighet, semesterrätt och ersättning för sjukvårdskostnader medföra samma förmåner som nu gäller för tjänstemän i avdragsgrupp 3. För aspirant eller extra tjänsteman med minst 6 anställningsmånader innebär detta bl. a. att den nuvarande begränsningen till 180 dagar av rätten till sjuklön i fall som avses i 28 § I punkt 6 a) Saar slopas samtidigt som sjuklönenivån förbättras. Vidare kommer lön med B-avdrag att kunna medgivas dylik tjänsteman bl. a. vid tjänstledighet för iakttagelser, studier eller arbete av betydelse för tjänstemannens kompetens för viss uppgift eller befattning inom verket samt vid tjänstledighet under högst 15 dagar för år för enskild angelägenhet av vikt.

Arbetsgivarinträde. Sedan den nuvarande sjuklönesamordningen infördes 1955 har vissa ändringar vidtagits i såväl den allmänna sjukförsäkringen som skattelagstiftningen. Sjukpenningsskalan har sålunda utbyggt fr. o. m. den 1 januari 1963 så att den numera innehåller 15 sjukpenningklasser med differentierad sjukpenning upp till inkomster av 21 000 kronor samt för inkomster fr. o. m. 21 000 och högre en enhetlig sjukpenning av 28 kronor. Samtidigt har den tidigare nedsättningen av sjukpenningen efter 180 dagar slopats. I fråga om skattelagstiftningen har bl. a. ändringar vidtagits fr. o. m. den 1 januari 1962 i skatteskalorna för den statliga inkomstskatten. Vid de överläggningar, som enligt vad jag tidigare anfört föregått den nu föreliggande förhandlingsöverenskommelsen, har framkommit att det ej var möjligt att utan att ytterligare komplicera det nuvarande samordningssystemet räkna fram sjukpenningavdrag, som innebar att återstående lön jämte sjukpenningen från försäkringskassan motsvarade den i avlöningsreglementet åsyftade sjuklönenivån. De beräkningar som gjorts utvisar nämligen att med ett bibehållande av nuvarande system den inledningsvis omnämnda överkompensationen för ogifta och underkompensationen för gifta utan barn skulle öka för stora inkomstkikt på löneplan A.

Överenskommelsen innebär att för anställda med rätt till sjuklön enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser arbetsgivaren på sätt anges i 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring erhåller den sjukpenning jämte barn-tillägg, som tillkommer arbetstagaren (arbetsgivarinträde). Dylikt inträde omfattar även den tilläggssjukpenning som utgår vid havandeskap. Undantagande från arbetsgivarinträde förutsättes skola kunna medgivas tjänsteman, som ansökt härom. Undantagandet skall omfatta helt kalenderår.

Vid överenskommelsens träffande har förutsatts att den av myndigheten utgivna sjuk- resp. havandeskapslönen i sin helhet blir skattepliktig inkomst för arbetstagaren. Härför erfordras en ändring av bl. a. an-

visningarna till 19 § kommunalskattelagen. Förslag till avsedda ändring i kommunalskattelagen har tidigare denna dag anmälts av chefen för finansdepartementet.

I detta sammanhang erinras om att enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring det ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma den ordning, som skall gälla i fall då arbetsgivaren från försäkringskassan erhåller arbets-tagaren tillkommande sjukpenning jämte barntillägg.

Då tjänsteman i avdragsgrupp 1 icke är berättigad till sjuklön, kommer dylik tjänsteman icke att omfattas av arbetsgivarinträdet. För sådan tjänsteman i den nya avdragsgruppen 2, som begärt att bli undantagen från arbetsgivarinträde, skall enligt överenskommelsen sjuklön enligt gällande bestämmelser utgå allenast under sådana dagar, som enligt lagen om allmän försäkring utgör karensdagar. Det kan förväntas att endast ett fåtal tjänstemän kommer att välja att själva få uttaga sjukpenningen från försäkringskassan.

För att undvika att tjänsteman, som omfattas av arbetsgivarinträde, vid längre tids tjänstledighet med C-avdrag skall komma i den situationen att han varken är berättigad till sjuklön eller kan utfå sjukpenning, har i överenskommelsen förutsatts, att tjänstemannen under de första 90 dagarna av ledigheten i förekommande fall skall äga byta ut den beviljade ledigheten mot sjukledighet eller ledighet för havandeskap. Efter utgången av nämnda 90-dagarsperiod skall däremot dylikt utbyte av ledighet ej kunna ske. I stället skall arbetsgivarinträdet hävas för återstående tid av den beviljade tjänstledigheten.

Lön vid tjänstledighet för sjukdom och havandeskap. I fråga om lön vid tjänstledighet för sjukdom i fall som avses i 28 § I punkt 6 a) Saar innebär överenskommelsen, att den nuvarande förmånen av oavkortad lön under ett visst antal dagar bortfaller. Sjuklönenivån blir i stället densamma under hela sjukperioden. Sjuklönen regleras genom avdrag på lönen motsvarande i löneklasserna A 1—12 8 procent, i löneklasserna A 13—23 9 procent, i löneklasserna A 24—30 10 procent samt i löneklasserna B 1—10 11 procent av daglönen i 30-dagarsmånad. Dessa avdrag skall enligt överenskommelsen betecknas A-avdrag och träda i stället för de nuvarande A-avdragen. Då detta avdrag enligt vad som tidigare anförts nu utgör lägst 13 och högst 27 procent av daglönen, innebär överenskommelsen en försämring vid kortare sjukledigheter genom bortfallet av de avdragsfria dagarna men en icke obetydlig förbättring vid längre.

I detta sammanhang torde jag få erinra om att Kungl. Maj:t genom kungörelse den 30 december 1955 (nr 723) om sjukkontroll för vissa statsanställda m. fl. meddelat föreskrifter i syfte att förebygga missbruk av tjänstemän tillkommande sjuklöneförmåner. Det förutsattes att myndigheterna tillvaratar de möjligheter till sjukkontroll, som dessa föreskrifter inrymmer, därest det skulle visa sig att de nya sjuklönebestämmelserna skulle medföra ej avsedda konsekvenser.

I fråga om lönetilläggs bibehållande under tjänstledigheter av olika slag gäller f. n. olika regler. Överenskommelsen innebär att enhetligare normer härvidlag kommer att tillämpas. Beträffande sådana tillägg, som enligt nu gällande regler endast avstås vid tjänstledighet med C-avdrag, göres ingen ändring. Dessa tillägg kommer sålunda att även framdeles bibehållas oavkortade vid tjänstledighet som medför oavkortad lön, A- eller B-avdrag. Övriga med tjänsten eller tjänstgöringen förenade lönetillägg och arvoden, som ej utgör övertidsersättning, riskersättning vid uppbörd eller kompensation för kostnader, skall i princip bibehållas med 90 procent under tjänstledighet med oavkortad lön eller med A-avdrag samt med 45 procent vid tjänstledighet med B-avdrag. I fråga om fasta tillägg, bestämda för månad eller år, exempelvis avlöningsförstärkningar och befattningsarvoden, kan detta tillgodoses genom att bestämmelser om förmånens åtnjutande kompletteras med föreskrifter, i den mån dylika föreskrifter nu saknas, om hur med förmånen skall förfaras vid tjänstledigheter av olika slag. Beträffande sådana tillägg åter, som utgår för timme eller dag och som i regel är förenade med tjänstgöring av visst slag, kan denna lösning ej tillämpas. För att i den totala sjuklönen hänsyn skall kunna tagas jämväl till dylika förmåner skall enligt överenskommelsen till den sjuklön, som grundar sig på löneklasslönen, läggas särskilt tillägg, sjuklönetillägg. Sjuklönetillägget per dag skall motsvara 90 procent av den sammanlagda inkomsten av dylika förmåner under föregående kalenderår, dividerad med 360, d. v. s. för dag räknat 0,25 procent av årssumman. Såsom förutsättning för att sjuklönetillägg skall utgå gäller enligt överenskommelsen att den årssumma, å vilken tillägget skall beräknas, uppgår till minst 200 kronor. Det lägsta beloppet för sjuklönetillägget utgör sålunda 50 öre.

Det torde vid bifall till de förslag, som innefattas i överenskommelsen, få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om vilka förmåner, som skall ingå i underlaget för sjuklönetilläggets beräkning, ävensom att utfärda de föreskrifter i övrigt, som erfordras för bestämmande av tillägget.

Införandet i avlöningsbestämmelserna av rätt till bibehållande under tjänstledighet för sjukdom och havandeskap av viss del av med tjänsten eller tjänstgöringen förenade lönetillägg får ses mot bakgrunden av att tjänstemannen f. n. kan anmäla dylik inkomst till försäkringskassan och i förekommande fall härigenom hänföras till högre sjukpenningklass än den som motsvarar enbart löneklasslönen. Vid arbetsgivarinträde kommer jämväl den del av sjukpenningen som hänför sig till inkomsten av lönetillägg att tillfalla myndigheten.

I fråga om tjänstledighet för sjukdom, som avses i 28 § I punkt 6 b) Saar, innefattar överenskommelsen ingen annan ändring än att tjänsteman i avdragsgrupp 1 skall äga uppbära oavkortad lön under dagar, som enligt lagen om allmän försäkring utgör karensdagar.

I avvaktan på resultatet av den pågående utredningen om yrkesskadeförsäkringen skall enligt överenskommelsen någon ändring av bestämmelserna i 28 § I punkt 6 c) Saar ej ske. Vissa justeringar har dock förutsatts skola

göras av de i den tidigare nämnda kungörelsen den 7 december 1962, nr 639, angivna yrkesskadeavdragen. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att i förekommande fall verkställa denna justering.

Därest allmän försäkringskassa i fall som avses i 3 kap. 17 § och 20 kap. 3 § lagen om allmän försäkring beslutar att sjukpenning jämte barntillägg skall indragas eller skäligen nedsättas förutsättes att liksom nu det skall ankomma på Kungl. Maj:t att besluta beträffande löneförmånerna under den tid, som beröres av försäkringskassans beslut.

Semester. Semesterlagen omfattar f. n. icke sådana arbetstagare hos staten, för vilka gäller särskilda föreskrifter rörande semester. Enligt den proposition med förslag till lag om semester, m. m. som framlagts för årets riksdag skall från lagens tillämpning undantagas bl. a. sådana arbetstagare, för vilka enligt statliga föreskrifter gäller särskilda bestämmelser rörande semester.

Den träffade förhandlingsöverenskommelsen innebär, att lägst fyra veckors semester skall tillämpas fr. o. m. den 1 juli 1963 inom det område, för vilket tillämpas av Kungl. Maj:t utfärdade semesterbestämmelser. Lägsta årssemestern enligt de statliga bestämmelserna blir sålunda med bibehållen bruttoberäkning 27 dagar för kalenderår, vilket dagantal efter frånräknande av under semestern infallande söndagar motsvarar fyra veckorssemestern enligt semesterlagens beräkningsnormer. Då löpande år utgör kvalifikationsår enligt gällande avlöningsbestämmelser, kommer hälften av semesterförbättringen att kunna uttagas redan under andra halvåret 1963.

Överenskommelsen innefattar jämväl vissa andra förbättringar av semesterförmånerna. Sålunda skall bl. a. antalet semesterdagar ökas fr. o. m. det år tjänstemannen fyller 30 år. I övrigt innebär överenskommelsen — utöver vad som följer av fyra veckorssemesterns införande — en semesterförbättring med 2 eller 3 dagar utom för de kategorier, som enligt nu gällande bestämmelser har 45 dagars semester.

För att kompensera tjänstemän, som vid tillämpning av fastställda semester-cirkulationsplaner får semestern förlagd till vinterhalvåret och för att stimulera till en frivillig förläggning av semestern till denna tid skall enligt överenskommelsen för sådana tjänstemän, som utfår minst $\frac{2}{3}$ av årssemestern under tiden $\frac{1}{10}$ — $\frac{31}{3}$, semestern förlängas med 3 dagar. För utfående av denna semesterförbättring förutsättes, att eljest tillämplig årssemester icke är eller blir reducerad genom att anställningen icke omfattat hela kalenderåret. Därest reduktion av semestern sker på grund av åtnjuten tjänstledighet med C-avdrag, skall en motsvarande reduktion ske av förenämnda 3 dagar. Rätten till här avsedd semesterförlängning bortfaller helt om årssemestern reduceras med mer än $\frac{1}{3}$. Här avsedd förlängning avses ej skola gälla för tjänstemän med stationering utom riket.

För personal anställd å fyrskepp skall enligt överenskommelsen de allmänna semesterbestämmelserna gälla. Detta medför behov av ändringar i de bestämmelser om rätt till tjänstefria dagar, som tillkommer denna per-

sonal och som genom prop. 1956: 158 redovisats för riksdagen. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga sådana ändringar i dessa bestämmelser som erfordras för att förhindra att sagda tjänstemän lider minskning i sina nuvarande förmåner genom att de särskilda bestämmelserna i 29 § Saar för lots- och fyrstaten upphäves.

Vid bestämmande av lön under semester skall enligt överenskommelsen även beaktas vid sidan av månadslönen utgående lönetillägg. Detta kan, på motsvarande sätt som i fråga om lön under sjukdom, tillgodoses antingen genom att bestämmelserna om viss förmån kompletteras med föreskrift att förmånen skall bibehållas under semester eller genom utgivande av ett tillägg, semesterlönetillägg, grundat på den sammanlagda inkomsten under föregående kalenderår av dylika förmåner. Enligt överenskommelsen skall semesterlönetillägget utgöra 9 procent av sagda inkomst vid 27 dagars årssemester och ökas med 1/3 procent för varje ytterligare dag, varmed årssemestern överstiger 27 dagar. Detta procenttal skall vara detsamma även om årssemestern reduceras på grund av under året åtnjuten tjänstledighet med C-avdrag eller genom att anställning icke innehafts hela året.

Genom införande av semesterlönetillägg uppnås principiell överensstämmelse med reglerna för semesterlön enligt semesterlagen.

Det torde vid bifall till de förslag, som innefattas i överenskommelsen, få ankomma på Kungl. Maj:t att, liksom i fråga om sjuklönetillägget, besluta om vilka förmåner, som skall ingå i underlaget för semesterlönetilläggets beräkning även om att utfärda de föreskrifter i övrigt, som erfordras för bestämmande av tillägget.

Vissa övriga förslag. Såsom jag tidigare anfört skall sjuklönen enligt överenskommelsen regleras genom löneavdrag motsvarande viss procent av daglönen i 30-dagars månad. Dessa avdrag avses skola ersätta nuvarande A-avdrag. Ett godkännande av överenskommelsen i denna del medför behov av ändringar i 3 § statens löneförordning. Nuvarande B-avdrag, som enligt 27 § 2 mom. Saar är dubbelt så stort som A-avdraget, föreslås skola till beloppet motsvara tre A-avdrag och sålunda utgöra lägst ca 24 och högst ca 33 procent av daglönen.

I fråga om tjänstledighet i anledning av uppdrag såsom ledamot av riksdagen har överenskommit att vid sådan ledighet skall tillämpas löneavdrag med belopp motsvarande två B-avdrag. Detta innebär att daglönen skall minskas med lägst ca 48 och högst ca 66 procent mot f. n. lägst ca 26 och högst ca 54 procent. Samma avdrag förutsättes skola tillämpas vid tjänstledighet i anledning av uppdrag såsom ledamot av kyrkomötet.

För tjänstemän med stationering utomlands innebär överenskommelsen, att den nuvarande möjligheten att för besök i Sverige kunna utfå förutom semester för löpande år jämväl semester för nästföregående två eller, vid stationering i Australien, nästföregående tre år bortfaller. Överenskommelsen får i denna punkt ses mot bakgrunden av det förslag om bidrag för resa till Sverige för semester, som framlagts i prop. 1963: 75.

Statlig personalvård

Jag torde i förevarande sammanhang få anmäla frågan om inrättandet av ett särskilt personalvårdsorgan inom statsförvaltningen. Inledningsvis vill jag härvid beröra den nuvarande anordningen med s. k. anvisningsläkare och konsultationsläkare hos statsmyndigheterna.

För ombesörjande av läkarvård åt statsanställda har enligt 42 § Saar förutsatts skola finnas särskilda verksläkare. Förutom att ombesörja läkarvård åt de anställda åligger det verksläkare bl. a. att utfärda läkarintyg, som skall åberopas i tjänsten, samt att avgiva utlåtanden i ärenden som står i samband med hans åligganden enligt särskild instruktion. För sina åligganden åtnjuter verksläkaren ersättning dels i form av ett prestationsarvode och dels i form av ett på visst sätt beräknat verksläkararvode.

Tidigare fanns hos vissa statliga myndigheter framförallt i de större städerna särskilt förordnade verksläkare, som ej var provinsialläkare eller extra provinsialläkare. Såsom närmare redovisats i prop. 1955: 208 har emellertid dylika förordnanden ej kunnat meddelas efter utgången av år 1955. I fall då myndighet ej har möjlighet förordna verksläkare, skall de anställda för läkarvård hänvisas till särskilda av myndigheten bestämda läkare, s. k. anvisningsläkare. Anvisningsläkare är ej anställd av myndigheten och är ej heller taxebunden beträffande den läkarvård m. m., som han meddelar. Vid behov av medicinsk rådgivning, t. ex. i fall av ifrågasatt sjukpensionering samt vid långvariga eller ofta upprepade sjukskrivningar, kan myndighet, som ej har tillgång till verksläkare, vända sig till lämplig läkare, s. k. konsultationsläkare. Det har förutsatts att myndigheten ersätter sådan läkare för varje konsultation.

Verksläkarinstitutionens värde består bl. a. däri att myndigheten vid behov av medicinsk rådfrågning kan vända sig till en läkare, som i sin praktik har kunnat skaffa sig en ingående kunskap om arbetsmiljö och arbetsförhållanden hos myndigheten. I många fall torde dock verksläkarens ställning såsom medicinsk rådgivare åt myndigheten ha utnyttjats i mycket begränsad omfattning, främst kanske beroende på läkarens bristande tid för arbetsuppgifter vid sidan om den rent medicinska vården men i viss mån också på att myndigheterna ej helt förstått att utnyttja de möjligheter, som verksläkarinstitutionen i detta avseende innebär.

Det fr. o. m. år 1956 införda systemet med konsultationsläkare i stället för särskilt förordnade verksläkare synes hittills ej ha utnyttjats i någon större utsträckning av myndigheterna. Möjligen sammanhänger detta med svårigheten att vid uppkommande behov få kontakt med lämplig läkare. Inom vissa affärsverk synes man dock genom tillskapande av särskilda konsultationsläkarorganisationer ha skapat möjligheter att mer stadigvarande knyta läkare till myndigheten, varigenom man fått tillgång till den medicinska sakkunskap, som ur många synpunkter är erforderlig hos myndigheter med stor personal. Mindre myndigheter har uppenbarligen ej möj-

lighet att på samma sätt skapa en fast konsultationsläkarinstitution. Även dylika myndigheter bör enligt min mening ha möjlighet att utan större svårigheter få kontakt med läkare med erfarenhet från den statliga verksamheten och av de frågor av socialmedicinsk karaktär, som där uppkommer.

Vid en diskussion av möjligheterna att på ett tillfredsställande sätt ordna den socialmedicinska rådgivningen till myndigheterna synes det befogat att jämväl ta upp frågan om personalvården i hela dess omfattning. Vissa brister i detta hänseende torde f. n. föreligga inom den statligt reglerade sektorn av arbetsmarknaden. Härpå tyder bl. a. den stora omsättning på arbetskraft, som vissa myndigheter uppvisar. Även den omfattande sjukledighet, som redovisas för vissa personalgrupper hos en del myndigheter, torde kunna tas som ett utslag av att erforderliga personalvårdande insatser ej kunnat genomföras.

Jag finner det i hög grad påkallat att resurser tillskapas för ett aktivt personalvårdsarbete. Till en början torde man härvid få inrikta sig på en försöksverksamhet som i första hand tar sikte på personal vid andra myndigheter i Stockholm än de affärdrivande verken.

Personalvårdsarbetet bör inriktas på att genom rådgivning till enskilda anställda och genom andra positiva åtgärder minska anpassningssvårigheterna till arbetsplats, arbetsbefäl och arbetskamrater. Även rådgivning i privata angelägenheter bör om så erfordras kunna ifrågakomma. Genom en kombination av dylika åtgärder med medicinsk rådgivning bör trivseln på arbetsplatsen kunna förbättras och frånvarofrekvensen härigenom minskas.

Ett centralt organ för här avsett personalvårdsarbete bör tillskapas. Till organet bör knytas läkare och sjuksköterskor samt annan personal med personalvårdande uppgifter i övrigt. I de lokaler, som erfordras för verksamheten, bör finnas tillgång till sådan utrustning, att vissa läkarundersökningar kan företas. Det nu nämnda organet skall i första hand utöva sin rådgivning gentemot myndigheterna. I den utsträckning, som befines ändamålsenlig, skall dock organet stå i direkt kontakt med de anställda. Organet bör även uppehålla nära kontakt med de allmänna försäkringskassorna. Som jag redan nämnt bör det här skisserade personalvårdsarbetet vara av försökskaraktär, intill dess erfarenhet vunnits om hur personalvårdsarbetet lämpligen bör ordnas organisatoriskt.

Det synes inte möjligt att starta en verksamhet av här åsyftat slag förrän tidigast under hösten 1963. Detta förhållande samt verksamhetens försökskaraktär gör att det ställer sig svårt att nu beräkna kostnaderna för det föreslagna organet. Jag har dock ansett att en kostnad av 300 000 kronor, varav 50 000 kronor för utrustning och expenser, kan bedömas vara realistisk.

Förslagets genomförande m. m.

Jag finner överenskommelsen den 28 mars 1963 om de statsanställdas m. fl. sjuklöne- och semesterförmåner m. m. böra godtagas och föreslår att den underställes riksdagens prövning.

Såsom jag tidigare anfört föranleder överenskommelsen ändringar i 3 § statens löneförordning. Inom civildepartementet har utarbetats förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § statens löneförordning den 31 maj 1957 (nr 228), vilket förslag torde underställas riksdagen för antagande.

Av riksdagen bör vidare inhämtas bemyndigande för Kungl. Maj:t att vidtaga av förslagen betingade ändringar i avlöningsförfattningar, som utfärdats av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut.

De förslag till ändringar i avlöningsförmåner m. m., som innefattas i förhandlingsöverenskommelsen, påkallar i vissa fall ikraftträdandebestämmelser och övergångsanordningar, som Kungl. Maj:t bör äga besluta om.

I fråga om myndigheternas kostnader för sjuklön må särskilt anföras följande.

Beräkning av anslagsposter till bestridande av kostnader för avlöning enligt Saar sker utan hänsynstagande till eventuellt uppkommande sjukledigheter. Besparing, som uppkommer under maximerad anslagspost i avlöningsstat på grund av att sjukpenning-, yrkesskade- och havandeskapsavdrag verkställts i enlighet med av Kungl. Maj:t meddelade avlöningsbestämmelser eller särskilda föreskrifter, må ej utnyttjas av vederbörande myndighet. Vad sålunda föreskrivits skall i tillämpliga delar gälla även i fråga om anslagspost, som i avlöningsstat är upptagen med förslagsvis angivet belopp men enligt föreskrift ej må överskridas utan Kungl. Maj:ts medgivande (jfr prop. 1954: 217). Myndigheternas kostnader för avlöning kan sålunda genom verkställda sjukpenning-, yrkesskade- och havandeskapsavdrag bli lägre än vad som upptagits under den fastställda avlöningsstaten. Övergång till arbetsgivarinträde innebär för myndigheternas del ingen ändring i beräkningen av avlöningsanslagen. Däremot kommer myndigheternas utgifter under sagda anslag att stiga genom bortfallet av sjukpenning- och havandeskapsavdragen.

Det är mycket svårt att göra en fullständig beräkning av de kostnader som följer av förslagen beträffande sjuklön och semester m. m. Detta sammanhänger i fråga om sjuklönen delvis med att andra slags regler förutsättes skola gälla för beskattning av den totala sjuklönen vid arbetsgivarinträde än vid nuvarande ordning. Under avlöningsanslagen kommer belastningen att öka, eftersom den anställdes hela inkomst vid sjukdom skall betalas därifrån. Å andra sidan kommer staten att från sjukförsäkringen uppbära en inkomst bestående av de sjukpenningar, som arbetsgivarinträdet omfattar. Inkomstbeloppet kommer att understiga merutgiften under avlöningsanslagen med ett belopp som svarar mot värdet av sjukpenningens skattefrihet. Denna ökade kostnad, uppskattningsvis uppgående till 40 miljoner kronor, mot-

vägs emellertid av ökade skatteinkomster. Dessa inkomster kommer dock till en del att tillfalla kommunerna. De nu påpekade förhållandena påverkar i ogynnsam riktning det ekonomiska utfallet för affärsverken.

Även i övriga delar är det emellertid vanskligt att nu framlägga en definitiv uppskattning av kostnaderna. Intill dess mer omfattande undersökningar härav kunnat genomföras, vill jag likväl här lämna uppgift å de preliminärt beräknade kostnaderna. Kostnadsökningen — bortsett från den tidigare redovisade kostnadsökningen av skatteteknisk natur — kan uppskattas till ca 100 miljoner kr. Av detta belopp hänför sig 40 miljoner kr. till de affärsdrivande verken samt 60 miljoner kr. till statsförvaltningen i övrigt och statsunderstödd verksamhet.

I fråga om överförandet från försäkringskassorna av de sjukpenningar, som arbetsgivarinträdet omfattar, torde få tillämpas följande ordning. Sjukpenningar för personal vid affärsverken levereras till vederbörande verk. Inom den statsunderstödda sektorn torde sjukpenningarna få uppbäras av vederbörande huvudman, kommun, institution e. d. För statsförvaltningen i övrigt torde sjukpenningarna få tillgodoföras riksstatens inkomstsida. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att meddela härför erforderliga föreskrifter.

Frågan om den anslagsmässiga regleringen av kostnaderna i anledning av den redovisade förhandlingsöverenskommelsen torde få anmälas i annat sammanhang senare under årets riksdag.

Medel för det personalvårdsorgan, som enligt vad jag tidigare anfört, bör tillskapas inom statsförvaltningen, bör äskas å riksstaten för nästa budgetår i form av ett förslagsanslag benämnt Kostnader för personalvård.

Hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) antaga förenämnda förslag till *förordning om ändrad lydelse av 3 § statens löneförordning den 31 maj 1957 (nr 228)*;

2) godkänna den i det föregående redovisade överenskommelsen den 28 mars 1963 angående statstjänstemännens sjuklöne- och semesterförmåner m. m.;

3) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga av överenskommelsen betingade ändringar i avlöningsförfattningar, som utfärdats med stöd av riksdagens beslut;

4) bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som erfordras för överenskommelsens genomförande; samt

5) till *Kostnader för personalvård* å riksstaten för budgetåret 1963/64 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 300 000 kr.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlästas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Rolf Malmberg

Förslag rörande sjuklöne- och semesterförmåner m. m.**A. Allmänt**

1. Nuvarande avdragsgrupperna 2 och 3 sammanslås till en, betecknad avdragsgrupp 2. Till denna avdragsgrupp hänföres ordinarie och extra ordinarie tjänstemän samt sådana extra tjänstemän och aspiranter, som har minst 6 anställningsmånader. Till avdragsgrupp 1 hänföres sådana extra tjänstemän och aspiranter, som har mindre än 6 anställningsmånader.

B. Sjuklön och havandeskapslön

2. För sådana tjänstemän, underkastade av Kungl. Maj:t utfärdade avlöningsbestämmelser, som tillhör avdragsgrupp 2, göres arbetsgivarinträde enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring, där ej undantagande begärts enligt punkten 3. Inträdet omfattar i förekommande fall jämväl den del av sjukpenningen, som grundas på annan anställningsinkomst eller på inkomst av annat förvärvsarbete. Inträdet avser även barntillägg.

3. I punkten 2 avsedd tjänsteman, som önskar uppbära honom tillkommande sjukpenning jämte barntillägg, må av vederbörande myndighet kunna undantagas från arbetsgivarinträde. Dyligt undantagande skall avse helt kalenderår eller, om tjänstemannen vid annan tidpunkt än årsskifte uppflyttas från avdragsgrupp 1 till avdragsgrupp 2 eller eljest kommer att tillhöra sistnämnda avdragsgrupp, återstående del av löpande kalenderår samt det närmast därpå följande. Har undantagande från arbetsgivarinträde beviljats, skall det förlängas för ett kalenderår i sänder, därest icke tjänstemannen före den 1 december begär att undantagandet skall hävas fr. o. m. 1 januari följande år.

Ansökan om undantagande från arbetsgivarinträde skall göras av tjänstemannen senast den sista november året före det ansökan avser eller, i fall då tjänstemannen under året inplaceras i avdragsgrupp 2, i samband med att sådan inplacering sker. Har ansökan på sätt ovan sägs icke gjorts av tjänstemannen, föreligger arbetsgivarinträde.

Har tjänsteman, för vilken arbetsgivarinträde gäller, medgivits tjänstledighet med helt C-avdrag under längre tid än 90 dagar i följd av annan anledning än för offentligt uppdrag, skall han för tiden efter 90:e dagen av tjänstledigheten undantagas från arbetsgivarinträde.

Under tid då arbetsgivarinträde gäller äger tjänstemannen, på härom gjord framställning, utbyta beviljad tjänstledighet med C-avdrag mot tjänstledighet för sjukdom eller, om eljest gällande bestämmelser det medger, mot tjänstledighet för havandeskap eller barnsbörd.

Efter utgången av förenämnda 90-dagarsperiod må beviljad tjänstledighet med C-avdrag icke utbytas mot tjänstledighet för sjukdom eller havandeskap.

Är perioder av tjänstledighet med C-avdrag åtskilda av kortare period med bibehållande helt eller delvis av lönen, äger vederbörande myndighet, i förekommande fall vederbörande centrala myndighet, besluta huruvida 90-dagarsperioden det oaktat skall anses såsom sammanhängande.

Uttager tjänsteman, för vilken arbetsgivarinträde gäller, sjukpenning från allmän försäkringskassa, är han skyldig att till försäkringskassan återbe-

tala det erhållna beloppet. Intill dess tjänstemannen styrker att han till försäkringskassan återbetalt den utbetomna sjukpenningen jämte barntillägg skall han vara undantagen från arbetsgivarinträde och rätt till lön vid sjukdom och havandeskap.

4. Till tjänsteman, som i enlighet med vad i punkten 3 första stycket sägs begärt undantagande från arbetsgivarinträde, utgår sjuklön allenast för dag, som enligt 3 kap. 10 § lagen om allmän försäkring utgör karensdag. Sjuklön utgår under högst tre dagar för varje sjukperiod.

5. Avdragsgrupp 1 erhåller vid sjukdom allenast förmånerna från försäkringskassan. Arbetsgivarinträde sker ej i fråga om tjänsteman i denna avdragsgrupp.

Vid tjänstgöringsförbud till förekommande av smittas spridning utgår full lön.

Vid tjänstledighet som avses i 28 § I punkt 6 b) Saar utgår till i denna punkt avsedd tjänsteman oavkortad lön under dag, som enligt 3 kap. 10 § lagen om allmän försäkring utgör karensdag.

6. Sjuklönen för dag skall utgöra för tjänsteman å

löneplan A:

i lkl	1—12	92 %
» »	13—23	91 %
» »	24—30	90 %

löneplan B 89 %

löneplan C och D 90 %

löneplan E 92 %

av daglönen i 30-dagarsmånad. Sjuklönen regleras i form av ett i kronor och öre uttryckt avdrag (sjukavdrag). Avdraget avrundas till närmaste femtal ören.

I fall som avses i 28 § I punkt 6 b) Saar skall sjuklönen motsvara daglönen i löpande månad.

I 28 § I punkt 6 d) Saar angiven tjänstledighetsorsak (svag hälsas vårdande) utgår. Åtnjuter tjänsteman den 30 juni 1963 tjänstledighet med B-avdrag för svag hälsas vårdande och omfattar den beviljade ledigheten jämväl tid efter sagda dag, skall hittills gällande bestämmelser äga fortsatt tillämpning under tiden t. o. m. utgången av den beviljade ledigheten.

7. Vid tjänstledighet för sjukdom äger tjänsteman — utöver sjuklön enligt punkten 6 — uppbära särskilt sjuklönetillägg för dag med belopp motsvarande 90 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under föregående år av sådana med tjänsten eller tjänstgöringen förenade lönetillägg, varom särskild överenskommelse träffas. Året skall härvid anses omfatta 360 dagar.

Sjuklönetillägg skall beräknas endast under förutsättning att summan under föregående år av ovan avsedda lönetillägg uppgår till minst 200 kronor.

8. I fråga om lön under tjänstledighet på grund av yrkesskada göres ingen ändring i nu gällande bestämmelser. I punkten 7 omförmålt sjuklönetillägg uppbäres vid yrkesskada. Viss justering göres av de yrkesskadeavdrag, som gäller fr. o. m. den 1 januari 1963.

9. Fråga i vad mån avdrag å lönen skall ske för tjänsteman som uppbär förtidspension enligt lagen om allmän försäkring skall t. v. underställas Kungl. Maj:ts prövning. I avvaktan på Kungl. Maj:ts beslut skall lönen nedsättas med belopp motsvarande förtidspensionen.

10. Under tjänstledighet för havandeskap och barnsbörd utgår lön som

vid sjukdom under högst 180 dagar, dock tidigast fr. o. m. 60:e dagen före den beräknade tidpunkten för nedkomsten och längst t. o. m. 180:e dagen efter nedkomsten. Jämväl sjuklönetillägg utgår.

På Kungl. Maj:ts prövning skall bero, huruvida tjänsteman i avdragsgrupp 2 skall medgivas tjänstledighet med A-avdrag för havandeskap eller barnsbörd från tidigare tidpunkt än i 28 § I punkt 7 sägs.

11. I punkten 7 angivet sjuklönetillägg utgår oavkortat, förutom vid sjukledighet och havandeskapsledighet, jämväl vid tjänstledighet (ej semester eller ferier) med oavkortad lön samt med halva beloppet vid tjänstledighet, som medför B-avdrag.

12. Beträffande sådana tillägg (kallortstillägg, enslighetstillägg, ställföreträdararvoden och vissa språktillägg) som enligt nu gällande regler endast reduceras vid C-avdrag, göres ingen ändring i bestämmelserna om deras åtnjutande.

C. Semester

13. Antalet semesterdagar utökas till att, alltefter avdragsgrupp, lönegrad och levnadsålder utgöra nedan angivna antal dagar (bruttese­mester)

	t. o. m. 29 år	fr. o. m. 30 år t. o. m. 39 år	fr. o. m. 40 år
Avdragsgrupp 1	27	27	27
Avdragsgrupp 2			
1—9 lgr	27	30	33
10—20 »	30	33	37
21 lgr och högre	37	40	45

14. För tjänsteman, för vilken årssemestern enligt tabellen i punkten 13 utgör 27 dagar, skall om under semestern infaller mer än 3 söndagar över­skjutande antal söndagar icke räknas såsom semesterdagar.

Vad här sägs skall gälla jämväl med avseende på semester som för år 1963 tillkommer tjänsteman, vars årssemester fr. o. m. den 1 juli 1963 ut­gör 27 dagar.

För tjänsteman, som utfår minst 2/3 av semestern för helt år under tiden 1/10—31/3, skall semestern förlängas med 3 dagar. Vid tjänstledig­het med C-avdrag av sådan omfattning att semestern skall avkortas, sker en motsvarande avkortning av förenämnda 3 dagar. Innehas tjänst icke helt kalenderår, skall här avsedd semesterförlängning ej åtnjutas. För rektor i högst lönegrad A 20 vid grundskola eller folkskola skall årssemestern om­fatta det antal dagar som gäller för tjänsteman i lönegrad A 21.

Bestämmelserna i 29 § 4 mom. c) Saar utgår. I stället införes bestäm­melser av innebörd att tjänsteman med stationering utomlands skall kunna medgivas att i följd med semester för löpande år jämväl åtnjuta semester för nästföregående år.

På beslut av Kungl. Maj:t skall bero om här avsedd tjänsteman i följd med semester för löpande år skall kunna utfå jämväl semester för tidigare år än vad ovan sägs, i fall då tjänstgöringsförhållanden utgjort hinder för uttagande av dylik semester.

15. Därest anställningshavare övergår från anställning med föregående år såsom kvalifikationsår för semester till anställning, i vilken semestern beräknas för löpande kalenderår, äger han för i den tidigare anställningen intjänt men ej åtnjuten semester utfå semesterersättning. Ersättningen skall motsvara den semesterersättning som skulle ha utgått om anställning­en i stället upphört vid tidpunkten för övergången.

16. Utöver månadslön skall tjänsteman vid semester äga uppbära semesterlönetillägg med belopp motsvarande nedan angivna procentuella andel av tjänstemannens sammanlagda inkomst under föregående kalenderår av sådana med tjänsten eller tjänstgöringen förenade tillägg, varom särskild överenskommelse träffas.

Procenttalet för semestertilläggets beräkning skall utgöra för tjänsteman vars årssemester omfattar

27 dagar	9 %	37 dagar	12,3 %
30 »	10 »	40 »	13,3 »
33 »	11 »	45 »	15 »

Semesterlönetillägget skall utbetalas i samband med att tjänstemannen utfår huvudparten av semestern.

Då tjänsteman med ferier erhåller semesterlönetillägg, skall tillägget utgöra för tjänsteman i avdragsgrupp 1 9 % och för annan tjänsteman 13,3 % av den summa, som ligger till grund för semesterlönetilläggets beräkning.

D. Övriga förslag

17. Extra ordinarie tjänsteman erhåller rätt till semesterersättning.

18. I punkten 6 omförmälda avdrag ersätter nuvarande A-avdrag. B-avdraget skall till beloppet motsvara tre A-avdrag.

19. Distriktsveterinär skall vid tjänstledighet och semester i lönehänseende behandlas som innehavare av tjänst i lönegrad A 23 med den placering i löneklass, som motsvarar löneklassplaceringen inom den för honom gällande lönegruppen.

20. De i 27 och 29 §§ Saar meddelade särskilda bestämmelserna för lots- och fyrstaten utgår.

Antalet tjänstefria dagar för personal å fyrskepp, vid Ölands södra grunds fyr, Grundkallens fyrplats och Sydostbrottens fyrplats skall för tjänsteman i avdragsgrupp 2 maximalt utgöra

107 dagar	om årssemestern omfattar	27 dagar
105 »	»	30 »
103 »	»	33 »
101 »	»	37 »

samt för tjänsteman i avdragsgrupp 1 93 dagar.

Är fyrskepp upplagt under viss del av året må minst 1/3 av antalet tjänstefria dagar uttagas under påmönstringstiden.

21. Under tjänstledighet med oavkortad lön eller A-avdrag äger lärare för varje tjänstledighetsdag bibehålla 90 % av ersättningen för sådana schema- lagda tilläggstimmar, för vilka han förordnats och för vilka ersättning utbetalas av en och samma skolstyrelse. Ersättningen för tilläggstimmar skall härvid anses jämnt fördelad på månadens dagar eller, såvitt gäller månad under vilken termin påbörjas eller avslutas, på de dagar i månaden, som omfattas av terminstiden.

Vid tjänstledighet med B-avdrag skall läraren för dag, som omfattas av tjänstledigheten, bibehålla 45 % av den genomsnittliga dagersättningen enligt föregående stycke.

Vid löneavdrag under ferietid äger läraren icke bibehålla någon del av ersättningen för tilläggstimmar.

22. Vid tjänstledighet i anledning av uppdrag såsom ledamot av riksdagen eller att vara riksdagens revisor skall tjänsteman i grupp 2 vidkännas löneavdrag med belopp för dag motsvarande två B-avdrag.

23. Vid tillämpning av bestämmelserna i 8 § 1 mom. Saar skall beviljad tjänstledighet under 180 dagar i följd för havandeskap eller barnsbörd anses omfatta sex månader.

24. Vid hastigt påkommet behov av ledighet för vård av minderårigt barn i hemmet skall kvinnlig tjänsteman i avdragsgrupp 2 — inom ramen för de i 28 § I punkt 11 angivna dagantalet — kunna medgivas ledighet med B-avdrag under 6 dagar i följd.

25. Under punkterna 1—19 samt 21—24 redovisade förslag skall tillämpas fr. o. m. den 1 juli 1963, dock skall vad i punkterna 7 och 16 sägs om sjuklönstillägg och semesterlönstillägg icke tillämpas förrän fr. o. m. den 1 januari 1964. Till grund för tilläggens beräkning år 1964 skall läggas summan för år 1963 av sådana lönstillägg, vartill enligt träffad överenskommelse hänsyn skall tagas vid bestämmande av förstnämnda båda tillägg. Kompletterande bestämmelser utfärdas beträffande sådana tillägg som enligt nu gällande bestämmelser helt eller delvis må bibehållas under semester och tjänstledighet.

Vad i punkt 20 sägs beträffande 29 § Saar skall gälla fr. o. m. den 1 januari 1964. För år 1963 skall antalet tjänstefria dagar utgöra maximalt 43.